UNA VEGADA ERA UN REI

Autor:
Data de publicació: 20-10-2021

?Tot i que generalment hi ha la presumpció de que la rinofima? està relacionada amb l'alcoholisme, no s'ha confirmat una relació causal directa entre la malaltia i el consum excessiu d'alcohol.? ? ??Tanmateix, l'alcohol?? pot causar un augment dels símptomes en els afectats per la malaltia

UNA VEGADA ERA UN REI…

Narrador

Una vegada era un rei

que tenia el nas vermell,

que bevent de bóta en bóta

no en deixava ni una gota.

Rei

No m'agrada aquest vi gens
ni aquest altre encara menys.

Narrador

No trobant cap vi prou bo,

en feu fer un gran pregó.

Pregoner

Jo, vostre noble rei Ruc I,

a tot el poble faig saber,

que ma filla i princesa reial

esdevindrà la muller molt lleial

d'aquell dels meus vassalls i fadrí

que a palau em porti el millor vi,

Ho mano així i en dono fe,

jo, Ruc I.

Narrador

Rosor, la filla d'aquell rei

que tenia el nas vermell,

es moria de tristor

perquè estimava un trobador.

Un dia, el seu pare li va dir:

Rei

Et casaràs amb qui em dugui el millor vi.

Rosor

Ai pare!, benvolgut pare!

Jo no vull casar-me encara.

Narrador

Valgue'm Déu quin esvalot

va moure aquell rei tabalot

quan de la terra el confins

li arribaren els bons vins.

De Móra i Picamoixons

en sortiren molts minyons.

Del camp de Tarragona,

de prop de Barcelona,

de Lleida i de Girona,

el mateix que del Vallès,

com també del Penedès.

De tot arreu els fadrins

arribaren amb llurs vins.

Noi 1

Senyor, jo us duc de bon grat

el bon vi del Priorat.

Rei

Aquest vi… molt m'ha agradat!

Noi 2

Com el vi del Penedès

no en podreu trobar cap més!

Rei

Això ja ho veurem després!

Noi 3

El bon vi es fa a Martorell,

i jo, m'hi jugo la pell!

Rei

El trobo massa novell!

Noi 4

El vi de Reus és molt bo,

si us el beveu amb porró!

Rei

Si, Déu n'hi do, Déu n'hi do…

Noi 5

Beveu vi de Perelada,

que té molta anomenada!

Rei

Es veritat, també m'agrada!

Noi 6

Millor és el del Vendrell,

que fa caure de clatell !

Rei

D’aquest ja en tinc al castell!

Noi 7

És a Valls que hi ha bon vi,

i els xiquets ho poden dir .

Rei

Ai!, que em començo a adormir…

Noi 8

Jo m’ho jugo a cara i creu

que el d’Igualada voldreu !

Rei

Ai! Que encara en queden deu?

Noi 9

Un bon got de vi d’Alella

i és segur que em caso amb ella !

Rei

Ai, que el cap se m’estavella !

Noi 10

Bon vi voleu ? Malviatge!

Beveu, llavors, garnatxa !

Rei

Aquest sí que m’emborratxa !

Noi 11

El que raja del cubell …

Rei

Això sí que és moscatell !

Ai ! que ja tinc el nas vermell !

Noi 12

Si us agrada la mistela,

és per mi la damisela.

Rei

Ja estic tou com una candela…

Noi 13

Vostra filla m'enduria

amb un got de Malvasia.

Rei

Ja ho tastaré un altre dia.

No m'oferiu cap més copa…

perquè estic… com una sopa.

Noi 14

Gran senyor, deixeu-los dir,

feu-me cas sols a mi.

Vi blanc de Sant Sadurní

és de tots el millor vi.

Narrador

I aquell rei tan sabatot,

del nas roig com un pebrot,

no va poder decidir

perquè, el pobre, es va adormir.

Tant i tant begué vi,

que, al capdavall, va fer un senglot …

Rei

Hip !!

Narrador

… un badall …

Rei

aaaaah !!

Narrador

… i es va morir …

Tothom

Oooooh !!

Narrador

I des d'ençà amb tristesa

es planyia dia i nit

aquella pobra princesa

sense pare ni marit.

Princesa

Ai pare ! Inoblidat pare !

I amb qui em casaré jo ara?

Narrador

Però, ve-t'ho aquí,

que, un bon matí,

va passar un trobador

i, sota el balcó,

li va cantar aquesta cançó:

Trovador

Ma bella i dolça princesa

que et consum el desconsol.

Plores sempre de tristesa,

perquè creus que ningú et vol.

Escolta aquesta cançó,

que et dedica un trobador,

que t'estima de debò.

Jo et daria llet d'ovella

i formatge del més fi,

i la mel de mes abelles,

si et volguessis casar amb mi.

Et faria un llit de roses

i tindries un coixí,

de poncelles oloroses

si et volguessis casar amb mi.

No tinc castells ni masies,

sóc un pobre trovador,

que et faria poesies

impregnades d'emoció.

Tot això et puc oferir

si et volguessis casar amb mi.

Princesa

Trobador de les cantades

que em dediques ta cançó,

et diré moltes vegades

que també t'estimo jo.

Narrador

I la pricesa enamorada

es casà amb el trobador.

Repicaren les campanes

i es va fer una processó

i tothom ballà sardanes

com per la Festa Major.

I es cantarem caramelles,

i sortiren els gegants,

i s'encengueren fogueres

com a la Nit de Sant Joan.

Quina festa, valgue'm Déu !

No us diré cap disbarat.

Si em creieu o no em creieu,

hi portaren d'un plegat

tres mil xais del Pirineu,

els millors capons del Prat,

borregos de Cardedeu

i els bons fruits del Llobregat.

I la princesa reial volgué,

en aquella ocasió,

que en sa gran festa nupcial

s'hi begués vi del millor.

El que m'heu sentit contar

és el que li va passar

a la filla d'aquell rei

que tenia el nas vermell,

que bevent de bóta en bóta,

no en deixava ni una gota.

I ja sap el que m'escolta

que aquest conte s'ha acabat.

Veja'm si us haurà agradat !